

nu er optaget i Ændringsforslaget til § 1, svarer det ærede Medlem: Ja, det var, da Ernæringslovene var til Behandling; men jeg havde aldrig stillet Forslag om noget saadant ved Dyrtdsloven. Nej, jeg har netop stillet Forslaget derom dér, hvor det hørte hjemme, nemlig paa det Forslag, der handlede om Smørprisernes Nedsættelse. Vi har vedtaget en Lov, hvorefter Smørpriserne er regulerede ned, og en anden Lov, hvorefter Brødpriserne og Flæskepriserne er regulerede ned. Da disse Love var til Behandling, var der Tid og Lejlighed til at fremsætte Forslag om yderligere Prisnedsættelse, hvis man mente, at de foreslaaede var for høje, og det var ved denne Lejlighed, jeg stillede Forslag om at nedsætte Smørprisen. Ret beset hører jo Spørgsmaalet om Brødprisens og Smørprisens Nedsættelse slet ikke hjemme paa denne Dyrtdslov, eftersom baade Brød-, Smør- og Flæskepriserne er regulerede nedefter ved andre Love.

Martin Hansen: Jeg ønsker at sige til den højtærede Indenrigsminister, at der er slet ingen Forandring sket med Hensyn til min principielle Stilling til hele Dyrtdslovgivningen. Jeg vedkender mig fuldt ud, at jeg nede i den gamle Kaserne har talt for en almindelig Regulering og ogsaa for en Amtsregulering for enkelte Varer. Men det, der er sket, er, at baade Ministeren og jeg har indhøstet den Erfaring — og Ministeren har selv givet Udtryk for den i Dag —, at den Regulering, som Kommunerne har foretaget, er i høj Grad uensartet. Jeg tror, Ministeren — maaske det var i Udvalget — nævned, at der i et givet Tilfælde kun var brugt 80 Øre pr. Indbygger. Naar jeg ser, hvordan den almindelige Regulering kan foretages, og er blevet foretaget, af Kommunerne, er det, jeg siger, at Erfaringen lærer mig, at denne Opgave i Virkeligheden er uløselig for Kommunerne, og saa tager vi det eneste naturlige Skridt, der er at tage, nemlig at lade Staten, som kan magte denne Regulering, overtage den og gennemføre den, saa den bliver ensartet. Men deraf følger, som jeg gentagne Gange har nævnt, at tilbage bliver der saa for Kommunerne kun en supplerende Regulering.

Overfor Bemærkninger af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) vil jeg sige, at jeg ved nok, at det ærede Medlem i sin Tid, da Smørordningen var til Behandling, kæmpede for, at Smørprisen skulde være 1½ Kr. Men det ærede Medlem ved ogsaa nok, at Regeringens Motivering var den,

at Prisen skulde sættes efter, hvad Middelstanden kunde betale, og ikke efter, hvad den almindelige Mand kunde betale. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have nævnt Kornloven fra 1918, hvor vi fra vor Side uden Spor af Knurren gik med til at nedsætte Brødprisen med 15 Øre; saa Princippet er ikke noget nyt for os. Vi har ogsaa ved den Lejlighed vist, at vi vilde være med til at lade Staten regulere Priserne nedad for de almindeligste Livsfornødenheder.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har paaskønnet, at det ærede Medlem har taget Lære af de Erfaringer, han har gjort. Det ærede Medlem har gjort den Erfaring, at en Række af Landkommuner ikke benyttede sig af den Hjemmel, der var givet dem i Dyrtdsloven, og for at Beboerne i saadanne Kommuner ikke skulde blive daarligere stillet end andre Kommuner Beboere, har det ærede Medlem foreslaaet at lægge en Del af Opgaverne over paa Staten. Dette paaskønner jeg, og jeg er glad over, at det ærede Medlem har faaet sit Parti med dertil. Men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem, naar han har set dette, ogsaa vilde have tilladt Kommunerne, som han gjorde i Fredericiagade, frit at bestemme, paa hvilken Maade de vilde finde det rettest at anvende de Beløb, som de fik til Raadighed.

Ulrich: Jeg slutter mig fuldt ud til den højtærede Ministers Udtalelse om, at han haabede, det maatte lykkes at opnaa Enighed om denne Sag. Det tvivler jeg heller ikke om vil ske, men jeg er fuldstændig paa det rene med, at det bliver ikke paa det Grundlag, som Ministeren i Øjeblikket kæmper for. Jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, hvorfor Ministeren absolut holder paa, at Kommunerne skal have fri Adgang til at regulere Priserne for alle i Kommunen, paa samme Maade som den højtærede Minister ikke kan forstaa, hvorfor Partiet Venstre og det konservative Folkeparti vil have, at Kommunerne ikke maa regulere for alle. Det, som Ministeren holder paa, strider nemlig efter min Mening fuldstændig imod det, som er angivet som Regeringens og Regeringspartiernes Hovedformaal, nemlig at søge at komme de daarligst stillede i Samfundet til Hjælp, thi naar man følger Regeringens Forslag, kan man umuligt i saa udstrakt Grad som efter vort Forslag komme de paa Grund